

«CALL ME MARIA», BON CIRC AL TEATRE KURSAAL

CIRC CRÍTICA

Assumpta Pérez
Manresa

CALL ME MARIA

► **Creació:** Adrián Schvarzstein i Sergi Estebanell. **Direcció musical:** Adrià Gual. **DIA I LLOC:** 20 d'abril, Teatre Kursaal de Manresa.

Entrar divendres a la Sala Gran del Kursaal era fer un viatge en el temps cap a la Barcelona dels anys 50. Un temps gris, farcit d'una iconografia que anava des de les retransmissions del Barça amb en Kubala com a protagonista fins als asenyats i savis consells de la consultora sentimental Helena Francis. Una època amb regust d'Anís del Mono i marcat pels ancestrals ritmes dels pasdobles va lliscant dins un petit bar de la ciutat en blanc i negre. Però la situació canviarà amb l'arribada de dos mari-

ners americans en un xoc frontal de cultures i generacions. Tot plegat és l'inici de *Call me Maria*, la producció de Xirriquiteula Teatre que divendres va omplir la platea del teatre manresà sota la direcció de Adrián Schvarzstein i Sergi Estebanell

L'excel·lent ambientació i posada en escena integrava els espectadors a mesura que anaven ocupant les seves localitats, endinsant-se, volent o no, en l'espectacle de rusticitat i nostàlgia del bar Manolo, escenari de l'acció. Sobre l'escenari un desplegament d'acrobàcia, cèrcol aeri, dansa, perxa xinesa, io-ios i diàbolos units per la història dels iconogràfics personatges.

Call me Maria és la multiplicitat d'elements escènics amalgamant-se i teixint una complexa, heterogènia i efectiva tela escènica. Es fa palesa la complexitat i l'elegància acrobàtica mostrada al llarg del muntatge amb una destresa física sorprenent i on es mostra aquesta renovació constant del format de presentació de la tradició circense. L'habilitat de l'exercici

L'espectacle de la companyia Xirriquiteula va combinar amb encert la forma i el fons en la funció de Manresa

El muntatge s'ambienta en la Barcelona dels anys 50 i en el xoc cultural entre els nadius i dos mariners novvingutts

pot quedar, sense problema, en un segon pla si la forma en que es presenta és atractiva i sorprenent.

Però cal dir que *Call me Maria* s'emporta l'encert de ple tant en el contingut com en la forma: els exercicis de perxa xinesa, cèrcol i diàbolos van desvetllar els més sonors aplaudiments entre els assistents, mentre aquest tènue però vigorós fil conductor teatral esdevenia actiu, divertit i ben amalgamat entre els elements que componen l'efectiu *Call me Maria*.

Tant sols, potser, un xic de síntesi seria la única nota discordant, donant la sensació d'allargament superflu i d'iteració però, que, no descompensa, en absolut, el bon desenvolupament del muntatge. Una festa sobre l'escenari amb el públic assistent ballant amb els artistes van tancar el que va ser una bona funció de circ.

«El niño de la bicicleta», una joia dels Dardenne, avui en versió original

► Multicinemes Atlàntida de Manresa ofereix dues sessions d'una obra mestra dels realitzadors belgues

JORDI BORDAS | MANRESA

Les sessions de versió original projecten aquest dilluns *El niño de la bicicleta*. Luc i Jean-Pierre Dardenne han esdevingut uns referents imprescindibles del millor cinema realista i social que es coneix actualment en el vell continent. *La promesa*, *Rossetta*, *El hijo*, *El niño* i *El silencio de Lorna* són obres majors que configuren una filmografia rigorosa i admirable. Els germans belgues sempre treballen amb un alt grau d'exigència creativa i mai deceben.

La seva darrera cinta estrenada corrobora l'excel·lència artística d'un tàndem insubornable i infal·libre. *El niño de la bicicleta* recull l'atzarosa existència d'un nen, Cyril, obsessionat en recuperar un pare que no el vol. El nostre antiheroi viu en un centre especialitzat i coneix casualment una perruquera que es presta a acollir-lo

els caps de setmana i esdevenir gairebé una mare adoptiva. Els Dardenne retraten amb una escriptura despulada i penetrant –el segell de la casa– l'amargor vital d'un infant que projecta les seves ràbies i les seves frustracions amb uns conductes carregades d'aspror i violència.

El film no està amarant, però, per la desesperança que impera en la majoria dels llargmetratges precedents de Jean-Pierre i Luc. Hi ha una sortida pel nostre petit protagonista, i la radiografia traçada per una càmera afilada i precisa desprèn un humanisme tan profund com subtil. No hi ha inflexions melodramàtiques ni trets psicològics –no es preocupa en abordar les raons de la perruquera–, en un retaule naturalista que arriba fins el cor de les emocions sense haver de pagar el peatge d'un sentimentalisme manipulador i artificios. Thomas Doret –un actor no professional– encarna portentosament el personatge central d'una joia que furga amb clarividència i austeritat en les ferides morals de la nostra quotidianitat.

«La Jisma i els sons de Mojà», un nou conte de Maria Estevadeordal

► Maria Estevadeordal va presentar el seu darrer conte, titulat *La Jisma i els sons de Mojà*, acompanyada d'infants i veïns, a la biblioteca. L'obra està dedicada al seu poble, i fa un seguiment dels diferents sons que s'hi escolten: la jisma, l'escola, les campanes, els Reis Mags, els garrofins, les caramelles, els bastoners i grallers, els gegants i el tenor Francesc Viñas. L'autora porta el lector a passejar per les tradicions i la cultura locals amb els dibuixos que il·lustren cada so. Estevadeordal ja ha publicat al llarg dels anys una colla de contes dedicats a les seves nêtes com *Rut als Angles*, *Gal·la visita el dragó*, *Vic vist amb ulls de*

JOAN CAPDEVILA

nen, *Els ossos panda*, *Tona en Berk*, *l'iber* i *Lird el Wiking*, entre d'altres. Maria dibuixa des de petita i sempre pinta allò que excita els seus sentits, com flors i paisatges. La publicació de llibres de contes va sorgir en

tornar un any per Nadal de visitar el Parc Nacional dels Angles a França on hi ha molts animals en llibertat. El conte dedicat a Mojà s'ha treballat a les escoles del poble durant el curs. **Joan Capdevila**

Breus

MÚSICA

Kòdul estrena nova cançó i videoclip

REDACCIÓ | MANRESA

► Els bagencs Kòdul fan coincidir la diada de Sant Jordi amb la presentació d'una nova cançó (*Que no ens parin!*) i el seu corresponent videoclip, que es pot veure a partir d'avui a la pàgina web de la banda (www.kodul.cat).

LLIBRES

Falcó i Riu treuen un llibre il·lustrat sobre el sentiment amorós

REDACCIÓ | MANRESA

► El tàndem que formen el pintor Joaquim Falcó i la psicopedagoga Maria Àngels Riu signen el llibre infantil il·lustrat *Primer amor-Primera gelosia*, que es posa avui a la venda. Després de *Les famílies de la meua escola*, fa un parell d'anys, aquest nou títol apropa els joves lectors al món dels sentiment amorosos i, ahora, a l'univers de la tècnica pictòrica.

kursaal

SALA GRAN
dissabte, 28 i diumenge, 29 d'abril - 3 FUNCIONS

operetta
Cor de Teatre

entrades kursaal.cat
938723636

ORGANITZA

ME ES MANRESA
Ajuntament de Manresa

el Cralliner

AMPLIAMENT DE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona
Àrea de Cultura

PATROCINA

Iberporrah

CX Catalunya Caixa
Fundació Caixa Manresa

Grup CATALANA OCCIDENT

Estrella
Dantón

TOUS

Regió7

